

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117246026
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:6117246026.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivicy Čelkovej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci žalobcu: SETCAR s.r.o., so sídlom 735 32 Rychvald 816, Česká republika, IČO: 27 850 994, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom SETCAR s.r.o. - organizačná zložka podniku zahraničnej osoby, so sídlom Černík 386/4, 038 53 Turany IČO: 47 790 857, právne zastúpeného: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému: Generali Poist'ovňa, a. s., so sídlom Lamačská cesta 3/A, 841 04 Bratislava, IČO: 35 709 332, právne zastúpenému: JUDr. Gabriela Reichová, advokátka, so sídlom Pavla Mudroňa 26, 036 01 Martin, IČO: 42 071 135, v spore o zaplatenie 148,44 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č. k. 11C/3/2018-66 zo dňa 22. mája 2018, vydaného v spojení s opravným uznesením zo dňa 9. januára 2019 č. k. 11C/3/2018-125, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 % s poukazom na § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7, § 15 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 106 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 442 ods. 1, 3, § 443 Obč. zák., 262 ods. 1 CSP. V odôvodnení rozhodnutia uviedol že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny 148,44 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 07.10.2015 došlo v K. ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému - O. W. na vozidle zn. H. U. K. B.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného, poisťná udalosť č. XXXXXXXXXXXX. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu v zmysle Zmluvy z nájmu č. 327 zo dňa 9.10.2015. Po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil faktúru č. 20150345 zo dňa 19.10.2015 na celkovú sumu 364,80 Eur. Oznámením o poistnom plnení zo dňa 23.10.2015 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie škodovej udalosti a neuznal výšku požičovného a určil, že primeraná denná náhrada je 36 Eur a odpočítal prevádzkové náklady v sume 71,64 Eur. Týmto priznal náklady vo výške 216,36 Eur. Poškodený uzatvoril so žalovaným dňa 06.06.2017 Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.10.2015 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 148,44 Eur s príslušenstvom. Keďže žalovaný šetrenie poistnej udalosti ukončil dňa 23.10.2016 sa v zmysle § 11 ods. 7 PZP dostal od 08.11.2015 do omeškania. Po právnej stránke nárok odôvodnil § 4 ods. 1, 2, § 15 ods. 1 PZP a v zmysle § 442 ods. 1, § 443 Občianskeho zákona. Žalovaný vo včas podanom odpore voči vydanému platobnému rozkazu,

potvrdil skutkový stav tvrdený žalobcom. Vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tým, že žalobca aj žalovaný sa o výške škody dozvedeli najneskôr dňa 19.10.2015 vystavením faktúry za nájom vozidla, pričom nárok si uplatnil dňa 26.10.2017 po uplynutí dvojročnej subjektívnej doby, preto nárok považoval za premlčaný podľa § 106 Občianskeho zákonníka. Dňom 19.10.2017 uplynula dvojročná subjektívna lehota na podanie žaloby na súde. Namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, nakoľko žalobca nepreukázal, že je aktívne legitimovaný na podanie žaloby na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok. Súd prvej inštancie zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba je podaná nedôvodne.

Z obsahu spisu nevyplývalo, že by niektorá zo strán sporu predložila do súdneho spisu Zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom na ňu odkazuje aj žalovaný. Podľa jeho vyjadrenia mal poškodený uzatvoriť so žalobcom dňa 6.6.2017 Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti XXXXXXXXXX zo dňa 07.10.2015 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 148,44 Eur spolu s prislúšenstvom. Hoci tvrdila právna zástupkyňa žalovaného, že táto zmluva nie je opatrená dátumom a nie je preukázaná, či žalobca oboznámil o postúpení pohľadávok žalovaného, súd prvej inštancie túto skutočnosť nemohol zistiť a zároveň i skontrolovať, keďže sa táto zmluva nenachádzala v súdnom spise. Tým je spochybnená aktívna legitímácia žalobcu, keďže nie je zrejmé, kedy sa o postúpení pohľadávok žalovaný dozvedel a či je skutočne zmluva opatrená dátumom. Čo sa týka námietky premlčania, súd prvej inštancie uzavrel, že nárok žalobcu je premlčaný. V danom prípade nárok žalobcu nie je nárokom na poskytnutie poistného plnenia,

ale ide o nárok na náhradu škody, ktorého nárok sa spravuje § 106 Obč. zák. Subjektívna premlčacia lehota v súdnej veci začala plynúť najneskôr odo dňa 19.10.2015, kedy sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá a o osobe škodcu mal žalobca vedomosť už v deň vzniku škody, t. j. od 07.10.2015, teda v deň poistnej udalosti. Žaloba bola podaná na Okresný súd Banská Bystrica 26.10.2017, preto subjektívna premlčacia doba začala plynúť najneskôr od 19.10.2015 a uplynula 19.10.2017, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a preto sa po vecnej stránke ani výškou škody nezaoberal. Súd prvej inštancie žalobu zamietol predovšetkým z dôvodu premlčaného nároku žalobcu, pričom poukázal aj na ust. § 15 ods. 2 z. č. 381/2001 Z. z. platný a účinný v čase poistnej udalosti, t. j. k 07.10.2015, kedy na premlčanie nároku na náhradu škody proti poisťiteľovi platí rovnaká úprava ako na premlčanie nároku proti osobe, ktorá škodu spôsobila. Uvedené zákonné ustanovenie obsahuje výslovný odkaz na ustanovenie ust. § 106 Obč. zák., ktorým sa premlčanie takýchto nárokov voči poisťiteľovi spravuje. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP.

2. Proti rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 CSP písm. f) a h). Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Tvrdenie prvoinštančného súdu, že z obsahu spisu nevyplýva, že by niektorá zo strán sporu predložila do súdneho spisu zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 06.06.2017 považoval žalobca za nesprávne, nakoľko predmetná zmluva o postúpení pohľadávky bola súdu doručená spolu so žalobou a ostatnými listinnými dôkazmi už dňa 26.10.2017 elektronicky, čo potvrdzuje aj záznam z portálu <https://obcan.justice.sk/ezaloby> (č. p. 0995241917). Uvedený dokument je opatrený dátumom. Za účelom oboznámenia žalovaného o postúpení pohľadávky mu bolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré tvorí taktiež prílohu žaloby. Predmetom uvedenej zmluvy bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.10.2015 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 148,44 Eur, ktoré poškodenému prenajal práve žalobca. Zmluvné strany sa dohodli na odplatnom postúpení pohľadávky. V zmysle bodu 5. predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry č. 20150345 došlo na základe vzájomného zápočtu nároku na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a nároku na úhradu nájomného za náhradné vozidlo, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Aktívna vecná legitímácia žalobcu je preto v tomto prípade nepochybne daná. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného, túto aj naďalej považuje žalobca za plne neodôvodnenú. Poukázal na Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Cdo/986/2001 zo dňa 20.02.2003, z ktorého vyplýva, že dokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jeho náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, nakoľko mu škoda zatiaľ nevznikla, samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlým ziskom. Pokiaľ poškodený neuhradil faktúru za prenájom náhradného vozidla nevznikla mu škoda a nemôže sa

s úspechom domáhať jej nahradenia na príslušnom súde, keďže poškodenému v takom prípade nevznikla žiadna škoda spočívajúca v znížení jeho majetkových hodnôt. Tvrdenie žalovaného, v ktorom uvádza, že ku škode malo dôjsť v deň nehody a ktoré do svojho odôvodnenia prevzal aj prvoinštančný súd, sa týka výlučne vzniku škody na motorovom vozidle a vyčíslenie tejto škody po jeho oprave je len subjektívnym zistením jej výšky, ktoré nie je spojené s vznikom samotnej škody. Naopak pri prenájme náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla v súvislosti so škodovou udalosťou vznikne škoda, teda zníženie majetkovej hodnoty poškodeného až jeho úhradou, teda je síce pravda, že poškodený prenajaté motorové vozidlo v danom čase užíval, avšak žiadne finančné prostriedky na jeho užívanie nevynaložil až do jeho zaplatenia. To je v súdnej veci do dňa uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 06.06.2017 v znení ktorej, v zmysle bodu 5., došlo k úhrade prenájmu motorového vozidla vzájomným zápočtom pohľadávok a teda až týmto dňom došlo k reálnemu úbytku z majetku poškodeného a teda ku vzniku samotnej škody. Tvrdenie prvoinštančného súdu týkajúceho sa aplikácie z. č. 381/2001 Z. z., zachytené v bode 32 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, považoval za neopodstatnené a pokiaľ v ňom uvádza, že náhrada škody sa premlčuje odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom kto za ňu zodpovedá je potrebné uviesť, že ku škode musí v prvom rade dôjsť. Na základe samotnej škodovej udalosti ešte nedošlo ku škode na majetku poškodeného, teda ešte nedošlo k vynaloženiu nákladov za nájom náhradného vozidla, ako sa mylne domnieva súd prvej inštancie. K vzniku škody došlo až zaplatením ceny prenájmu za náhradné motorové vozidlo. Škodová udalosť je v danom smere len udalosťou resp. skutočnosťou na základe ktorej v príčinnej súvislosti ku škode (majetkovej ujme) vôbec dôjde. To, že ku škodovej udalosti došlo ešte neznamená, že došlo aj ku škode na majetku spočívajúcu v prenájme náhradného vozidla. V danom prípade má žalobca na základe vykonaného dokazovania zato, že objektívna 3-ročná lehota začína plynúť rok po poistnej udalosti a subjektívna 2-ročná lehota od momentu zaplatenia ceny nájmu poškodeným. Keďže sa jedná o povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu, nevidí žalobca dôvod, prečo by sa na daný prípad nemohlo aplikovať okrem § 106 Obč. zák. aj § 104 Obč. zák., nakoľko zákon č. 381/2001 Z. z. uvedené nevyklučuje.

3. K odvolaniu žalobcu podal vyjadrenie žalovaný podaním zo dňa 10.09.2018. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. K argumentácii žalobcu v podanom odvolaní, týkajúcej sa aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, sa žalovaný stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, že túto žalobca v konaní nepreukázal. Žalovaný argumentoval, že v tomto prípade nie je naplnený zákonom stanovený dôvod uvedený v ust. § 366 CSP, ktorý upravuje novoty v odvolacom konaní. Zotrval na vznesenej námietke premlčania, a v plnom rozsahu sa v tomto smere stotožnil so závermi súdu prvej inštancie a odôvodnením rozsudku. V zmysle ust. § 106 Obč. zák., na ktorý jediný zákon č. 381/2001 Z. z. v ust. § 15 ods. 2 odkazuje, plynie samostatne 3 ročná objektívna a 2 ročná subjektívna premlčacia doba. Preto argumentáciu žalobcu, že objektívna premlčacia doba začína v tomto prípade plynúť za rok po poistnej udalosti a subjektívna 2-ročná lehota od momentu zaplatenia ceny nájmu poškodeným, považoval za nesprávnu a nemajúcu oporu v ustanoveniach vzťahujúcich sa na uvedený právny vzťah. Objektívna trojročná premlčacia doba plynula odo dňa vzniku škodovej udalosti, t.j. od 07.10.2015 a subjektívna dvojročná premlčacia doba plynula odo dňa 19.10.2015, kedy sa právny predchodca žalobcu dozvedel o konkrétnej výške škody z faktúry č. 20150345 vystavenej dňa 19.10.2015. To, kto konkrétne škodu spôsobil, sa právny predchodca žalobcu dozvedel v deň vzniku škodovej udalosti, kedy škodca a poškodený spísali záznam týkajúci sa škodovej udalosti, z ktorého vyplývajú všetky údaje o osobe škodcu. Zároveň výška škody bola žalobcovi známa aj z uzatvorenej nájomnej zmluvy - Zmluva o nájme č. 327 zo dňa 09.10.2015, v ktorej je uvedené jednak presne vymedzené obdobie, na ktoré sa zmluva uzatvára ako aj výška denného nájmného. Z uvedeného je zrejmé, že žaloba bola žalobcom podaná po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby v zmysle § 106 Obč. zák.

4. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 08.10.2018 zdôraznil, že tvrdenia žalovaného ohľadne aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sú neopodstatnené a zjavne účelové. Tvrdenie žalovaného, že ku škode malo dôjsť v deň nehody sa týka výlučne vzniku škody na motorovom vozidle a vyčíslenie tejto škody po jeho oprave je len subjektívnym zistením jej výšky, ktoré nie je spojené so vznikom samotnej škody. Naopak pri prenájme náhradného vozidla počas opravy poškodeného vozidla v súvislosti so škodovou udalosťou vznikne škoda, teda zníženie majetkovej hodnoty poškodeného až úhradou nájmného. Uvedené potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Cdo/986/2001 zo dňa 20.02.2003, podľa ktorého dokiaľ dlžník nezaplatil dlžnú čiastku svojmu veriteľovi, nemôže úspešne uplatniť nárok na jeho náhradu z titulu zodpovednosti tretej osoby za škodu, nakoľko mu škoda zatiaľ

nevznikla, samotná existencia pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi ani súdne rozhodnutie o povinnosti dlžníka zaplatiť dlh nie je totiž skutočnou škodou ani ušlým ziskom. Je síce pravda, že poškodený prenajaté motorové vozidlo počas opravy užíval, avšak žiadne finančné prostriedky na jeho užívanie nevynaložil až do uhradenia nájomného a to je v tomto prípade do dňa uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 06.06.2017, v znení ktorej

v zmysle bodu 5. došlo k úhrade prenájmu motorového vozidla vzájomným zápočtom pohľadávok. To znamená, že až týmto dňom došlo k reálnemu úbytku z majetku poškodeného a teda k vzniku škody. Samotná vedomosť poškodeného o výške škody a o tom kto škodu spôsobil tak ešte nezakladá faktickú možnosť úspešného uplatnenia pohľadávky, nakoľko

v danom okamihu ešte nedošlo k úhrade nájomného t.j. k vzniku škody. Uvedený záver napokon potvrdzuje aj ustálená súdna prax všeobecných súdov SR. K tvrdeniu žalovaného, že náhrada škody sa premlčuje odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom kto za ňu zodpovedá je potrebné uviesť, že v prvom rade ku škode musí najskôr dôjsť. Na základe samotnej škodovej udalosti tak nedošlo ku škode na majetku poškodeného ako sa mylne domnieva žalovaný. K vzniku škody došlo až zaplacením ceny prenájmu za náhradné motorové vozidlo. Tvrdenia žalovaného v danom smere preto žalobca považoval za nesprávne a účelové. Záverom uviedol, že listinné dôkazy preukazujúce žalobcom tvrdené skutočnosti boli riadne predložené súdu prvej inštancie a rovnako bola súdu doložená aj predmetná zmluva o postúpení pohľadávky, a to spolu so žalobou a ostatnými listinnými dôkazmi už dňa 26.10.2017 elektronicky.

5. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, včas v zákonnej lehote na podanie odvolania, že spĺňa náležitosti podľa § 125 ods. 3, § 127 od. 1 CSP a náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania, vykonal odvolací súd preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

6. Odvolací súd preskúmal vec podľa § 380 ods.1 CSP v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie je dôvodné a napadnutý rozsudok je potrebné ako vecne nesprávny v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť z týchto dôvodov.

7. Odvolací súd sa zaoberal vadami uvedenými v § 389 ods. 1 písm. b) CSP. Skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Vada konania vymedzená v § 389 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

8. Nesprávnym procesným postupom, ktorým súd prvej inštancie žalobcovi znemožnil, aby uskutočnil jeho procesné práva v civilnom procese v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nemožno odstrániť v konaní pred odvolacím súdom, treba rozumieť taký postup súdu, ktorým bola strane sporu znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva.

9. Posúdením obsahu odvolania považoval odvolací súd za podstatné odvolacie námietky žalobcu tvrdenia o tom, že žalobca že už dňa 26.10.2017 elektronicky spolu so žalobou do spisu doložil zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou preukázal svoju aktívnu legitimáciu a jeho námietku, že súd nesprávne právne posúdil námietku premlčania vznesenú žalovaným.

10. Z obsahu elektronického spisu v súdnej veci vyplýva, že spolu so žalobou žalobca okrem iných príloh doručil súdu aj Zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú dňa 06.06.2017 medzi žalobcom a O.. Táto zmluva, ako aj ostatné prílohy, neboli vytlačené z elektronického súdneho spisu, z ktorého dôvodu sudkyňa prvoinštančného súdu o tomto dôkaze, v čase rozhodovania nemala vedomosť. Táto skutočnosť však nemôže ísť na ťarchu žalobcu. Odvolací súd však musel konštatovať, že v dôsledku

uvedenej skutočnosti došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, čo je jedným z dôvodov pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej.

11. Preskúmaním postupu súdu prvej inštancie odvolací súd zistil, že odôvodnenie napadnutého rozsudku nemá náležitosti podľa § 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie sa v jeho odôvodnení dostatočne jasným, zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania žalovaným. Závery súdu prvej inštancie, ktorými uzavrel, že premlčanie sa v súdnej veci riadi § 106 Obč. zák., sú síce správne, avšak jeho záver o tom, že subjektívna premlčacia lehota žalobcu (resp. jeho právneho predchodcu) začala plynúť 19.10.2015, považoval odvolací súd za predčasný a nedostatočne odôvodnený. Z obsahu spisu vyplýva, že faktúra č. 20150345 bola vystavená dňa 19.10.2015 a splatná 02.11.2015, ako aj, že túto O. prevzal, čo potvrdil svojim podpisom. Z obsahu spisu ani zo samotnej faktúry však nevyplýva dátum, kedy faktúru prevzal, a teda kedy sa dozvedel o škode, ktorá skutočnosť má vplyv na začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Navyiac, vzhľadom ku skutočnosti, že súd prvej inštancie v čase rozhodovania nemal k dispozícii samotnú zmluvu o postúpení pohľadávky, nemohol sa ani z tohto pohľadu vysporiadať pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej lehoty s jej jednotlivými ustanoveniami. Absencia týchto skutkových zistení rovnako predstavuje porušenie základných procesných podmienok v konaní pred súdom prvej inštancie a je jedným z dôvodov pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej.

12. Odvolací súd konštatuje, že porušením procesného postupu v konaní pred súdom prvej inštancie bolo žalobcovi znemožnené uskutočňovanie procesných práv závažným a neprípustným spôsobom v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Tým je daný dôvod pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP. Dôvod zrušenia rozhodnutia súdu upravený v § 389 ods. 1 písm. b/ CSP predstavuje dôsledok porušenia čl. 2 CSP, v ktorom je vyjadrený princíp právnej istoty.

13. Pretože rozsudok súdu prvej inštancie nie je z hľadiska odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP správny, odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 CSP.

14. Z dôvodu, pre ktorý odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, odvolací súd sa vecnými námietkami žalobcu nezaoberal.

15. Súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 391 ods. 2 CSP vo veci opätovne rozhodne. Nedostatky súdneho konania ako vady konania spočívajúce v procesnom postupe súdu prvej inštancie, tak ako ich odvolací súd zistil a uviedol v tomto zrušujúcom uznesení, odstráni súd prvej inštancie v konaní o novom rozhodnutí vo veci. Ako právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci v prvom rade opätovne posúdi aktívnu legitímáciu žalobcu a vykoná dokazovanie, v ktorom ustáli, tak moment vzniku škody a začiatok plynutia tak subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty. Následne, opätovne preskúma dôvodnosť vznesenej námietky premlčania, vysporiada sa s právnou argumentáciou strán sporu a po vykonaní dokazovania, za účelom ktorého nariadi vo veci pojednávanie, vo veci opätovne rozhodne. Následne právne posúdi vec, vo veci rozhodne, svoje rozhodnutie jasne, stručne a najmä presvedčivo odôvodní v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom v novom rozhodnutí bude dôsledne vychádzať zo skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu, predložených dôkazov a tvrdení strán sporu.

16. Odvolací súd zrušil výrok súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania ako výrok viazaný k meritórnemu rozhodnutiu. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).